

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نیاښد تن من مېباد بدین بوم ویر زنده یک تن مېباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Human Rights

حقوق بشر

داکتر اسلام الدین ساويز
ورجنياء، اکتوبر ۲۰۰۸

این مقاله به تعقیب مقاله دیگری تحت عنوان « جنایتکاران جنگی و محکمه بین المللی "هاگ" » که در سال ۲۰۰۷ تحریر یافته و در همین پورتال مطالعه میفرمائید، به مناسبت موضوع مهم پی گیری جنایتکاران جنگی افغان که درین روز ها سر زبان هاست، نوشته شده است. امید به خداوند داریم که درین مورد منابع بین المللی، منجمله ملل متحد توجه جدی نمایند و نگذارند که خون صد ها هزار افغان که از دست و عمل این جنایتکاران، شهید شده اند، به هدر رود!!

محاکمه جنایتکاران جنگی

مضمون دوم

از چندین سال بدین طرف مقالات متعددی از طرف صاحب نظران راجع به محاکمه جنایتکاران جنگی در افغانستان به چاپ رسیده، ولی کسی بدان توجهی نکرده است. درین اواخر مقامات ملل متحد و سازمان های مدافع حقوق بشر به دستگیری و محاکمه چندین جنایتکار جنگی از ممالک مختلفه و کسانی که دست شان به خون مردم بی دفاع و بی گناه آلوده بوده و به کشتار های دسته جمعی متهم میباشند، اقدام کرده است. به تاریخ ۱۸ جولای ۲۰۰۸ معاون « پینوچیت » رئیس جمهور چیلی که خود از طرف محکمه بین المللی «هاگ» محکوم شده بود، بنام « ماریو کاروزا » دستگیر و با سه نفر دیگر به چنگال قانون سپرده شدند. بتاریخ ۲۰ جولای وزیر سابق امور اجتماعی کامبودیا بنام « بینگ تی دت » که در دوره حکومت « پول پوت » بین سال های ۱۹۷۵ و ۱۹۷۹ به قتل ۱،۷ میلیون نفر محکوم هستند، دستگیر و تحت محاکمه می باشد. بتاریخ ۲۲ جولای جنایتکار بزرگ سرب « کاراچیچ » که به قتل ۸ هزار نفر زن و کودکان مسلمان در سال های ۱۹۹۵-۱۹۹۶ در صربستان محکوم میباشند، بعد از پنهان شدن و گریز دوازده ساله، دستگیر و به محکمه «هاگ» به هالند انتقال داده شد و طوریکه در اخبار اول آگست خوانده میشود، وی از اتهامات وارد شده بر خویش انکار و مانند «میلاسویچ» رئیس جمهور یوگوسلاویای سابق که تحت محاکمه بود و در عین محاکمه در «هاگ» فوت نمود، می خواهد که خودش، از خود دفاع نماید. در عین زمان نباید فراموش کرد که رئیس جمهور برحال سودان « حسن البشیر » را خائنوال های محکمه بین المللی جنایتکاران، بحیث مجرم جنگی اعلام کرده و زمان محاکمه او را داده اند. از محاکمه رئیس جمهور سابق رواندا و فرمان محاکمه رئیس جمهور لایبیریا همه خبر داریم و هم دیدیم که « صدام حسین » چگونه محاکمه و اعدام شد. همچنان در شماره ۱۶ اکتوبر ۲۰۰۸ واشنگتن پست خوانده میشود که جنرال متقاعد چیلی « سرجیو اریلانو » به ۶ سال حبس محکوم گردید. این شخص در دوره حکومت « پینو چیت » در سالهای ۷۳ کاروان مرگ را که یک اصطلاح کشتار دسته جمعی آنوقت و شبیه « به پولیگون » در افغانستان بود، رهبری میکرد.

این کاروان در شهر ها و قصبات در عقب کسانی که به اصطلاح خود شان خطری را متوجه دکتاتوری « پینو چیت » مینمود، اشخاص بیگناه را توقیف و از بین می بردند. اسناد نشان میدهد که آنها در يك روز ۹۰ نفر زندانیان سیاسی را کشته اند.

در شماره هفدهم ماه اکتوبر ۲۰۰۸ روزنامه مشهور واشنگتن پست به نشر رسیده است، که حکومت هسپانیه تحقیق در باره جنایات جنگی را که در بین سال های ۱۹۳۶ - ۱۹۳۹ صورت گرفته بود، روی دست گرفته است و بعد از هفتاد و چند سال میخواهند که اگر جنایتکارانی تا بحال زنده باشند، آنها را به محاکمه بکشانند.

در شماره دیروز واشنگتن پست، یعنی ۱۸ اکتوبر خبری راجع به جنایت کار کمبودیایی که در دوره « پول پوت » وزیر خارجه بود و باعث کشتار دسته جمعی و جنایات ضد بشریت گردیده است، نشر گردیده که مرافعه خواهی وی رد و باید به جزای اعمال خود برسد.

يك تمایل عمومی در جهان بر ضد جنایتکاران جنگی بوجود آمده و فعالیت های زیادی در جریان است که کسانی را که دست شان به خون بیگناهان آلوده است به محاکمه بکشانند.

با تاسف باید گفت که تنها کشوری که از آن نام برده نمیشود و دوره سی ساله قتل ها و آدم کشی های آن به باد فراموشی سپرده شده است، افغانستان است.

آیا خون چهل هزار نفری که در دوره حکومت ترکی و ببرک و دوره استبداد کمونیستی بیگناه کشته شدند و در محابس انداخته شدند، خون داکتران، انجیران، استادان پوهنتون، خون صد ها انسان بیگناه بنام ملاکان، ملایان و حتی اشخاصی که از روی جاده ها برده شدند، خون هنرمندان شهیر مانند نی نواز و احمد ظاهر شهید به چه حقی به فراموشی سپرده شده است و امروز قاتلین شان آزادانه گشت و گذار کرده و حتی در پارلمان افغانستان، بر صدر آن و در ردیف های اولی تکیه زده و برپیش مردم افغانستان تمسخر می کنند.

آیا خون ۶۵ هزار کابلیان که در دوره « ربانی » در ۴ سال زمامداری او در هر گوشه پایتخت، چه توسط راکت های مرگبار و چه با میخ بر سر کوفتن ها و قتل های روبرواری از بین رفتند، فامیل هایی که چندین عضو خود را از دست دادند و هزاران زنی که بی عفت گشتند و هزاران طفلی که بی پدر و مادر شدند. آیا خون این شهیدان بهایی ندارد که آن کسانی که باعث این همه کشتار شده اند، امروز بر سریر قدرت تکیه زده اند و وزیر و وکیل و صاحب چوکی های بلند پایه هستند و مانند کمونیستان برپیش مردم مظلوم و رنج دیده افغانستان میخندند!!

بعضی ها میگویند که گذشته را باید فراموش کرد و این ها را که اکنون زنده اند و هنوز هم مانند جوك ها در بدن نحیف ملت افغانستان چسبیده و خون شان را می مکند و هرچه بنام مردم افغانستان برای بازسازی و صلح می آید، آزادانه دزدی میکنند، باید بخشی!!

ولی این اخبار معلوم الحال و آن تلوزیون های کمونیست پرست باید از خویش بپرسند که چگونه میتوان حق مردم را بخشید؟؟ نه خدا و قانون خداوند این ها را می بخشد و نه قانون داخلی و قانون بین المللی!!

به نظر من طوری که در گذشته ها يك تعداد افغان های حق بین در هالند، به جمع آوری اسناد بر ضد این جنایتکاران اقدام کرده و لست این سياهکاران را به دولت هالند سپرده بودند... و در سترالیا هم چنین جنبشی نضج گرفته بود، بار دیگر کمیته ای از اهل خبره و از کسانی که در جریان وقایع بوده و همه چیز را از نزدیک دیده بودند، باهم تماس گرفته، لست این اشخاص را تهیه دیده و به ملل متحد، سازمان حقوق بشر، محکمه بین المللی « هاگ » و محکمه بین المللی جنایتکاران جنگی بسپارند تا حق به حقدار رسیده و ملت افغانستان بالاخره از دست این جنایتکاران نجات پیدا کرده و اشخاص بی غرض و وطن دوست که اهداف شان تنها سر بلندی و آبادی و صلح در افغانستان جنگ زده میباشد، بدون واهمه به وطن برگشته و در آبادی وطن ویران خویش سهیم شوند.

همه وقایع مدهشی که امروز در وطن ما میگذرد، با همکاری این جنایتکاران بوده و این ها تا محاکمه نشوند و دست شان از سر مردم بیگناه کوتاه نگردد، وطن ما افغانستان عزیز ، روی خوبی و جامعه روی بهبودی را نخواهد دید!!

پایان